

חותם באחד או להיפך כזה צדיעבד כשר כמבואר שם, וכן כתב באהלי שם (כלל ד' סעיף ג') וז"ל, וכן צהיפך אם צפי העולם קורין אותו אברהם ילחק, ועולה לתורה צשם אברהם לחוד או צשם ילחק לחוד, כותבין ג"כ אברהם ילחק דמתקרי אברהם או דמתקרי ילחק, ואם כתב אברהם דמתקרי אברהם ילחק כשר, וכן אם כתב אברהם ילחק לחוד ג"כ כשר, וכתב שם צשם יוסף היינו אם כ"ע קרו ל' הכי דהו"ל כחניכה המפורסמת הרי שאין חילוק אם הקדים השם שעולה לתורה או לא צכ"ע כשר אם כתב צ' השמות, אף שעולה לתורה רק באחד, וכן הוא בכלל ז' סעיף ט' צעולה לתורה צשם יהודה ונקרא צפי כל יהודה ליב דאם כתב יהודה ליב דכשר, והח"ס אה"ע ח"א צס"י ל"צ כתב דיכול לכתוב יוסף דמתקרי יוסף קאן בן שמעון, וכן כתב צשם יוסף (כלל ג' ס"ק נ"ה) צשם מהרח"ש (ס"י צ') עובדא שכתבו צגט גוייא צת שלמה עראנטה צה"א צסוף, וכינוי האב ה"י עראנטו העי"ת השני צחולס עיי"ש, וסוים השם יוסף הנה נראה שהי' דרכם לכתוב את השם העלם עם הכינוי ביחד, צלי דמתקרי וצלי המכונה צנייהם.

דקמחית דזכתה משום זה שילאו ממנה כהנים גדולים, הרי שאין למידק מזה דאם לא נהגה כקמחית שאין זה דבר הגון, יעיי"ש צצ"י וצד"מ, ואעפ"י שהמחבר כתב צזה הלשון „איזו דת יהודית, הוא מנהג הלניעות שנהגו צנות ישראל, ואלו הם הדברים שאם עשתה אחת מהם עברה על דת יהודית, יולאח צשוק או למצוי מפולש או צחצר שברבים צוקעים צו וראשה פרוע" ע"כ משמע לכאורה מלשון שכתב הוא מנהג הלניעות שנהגו צנות ישראל" שכל שאינה לנועה היא עוברת ע"ד יהודית, מ"מ כיון דצמה דקחשיב, אין שם מעשה קמחית מוכח דלאו ללניעות דקמחית קאי, ולא נאמר שאם אינה נובגת כקמחית תהי' צני' צנים רשעים. אלא שלא יוכלו לזכות למעלות יתרות צבני קמחית, אבל לענין הילוך צמכנסיים אין נפ"מ כ"ז, כי זה הוא צוודאי פריעות ציותר, ודמו לכל הנהו דחשצו חז"ל דהוי עוברת ע"ד יהודית, ותלא צלי כתובה.

וכנני צזה ידידו דוב"ש צלוג"ח

הק' נפתלי הורצקא העניג

סימן קכז

סימן קכח

ב"ה,

ב"ה, יום ה' לס' והייתם לי סגולה, ט"ו בשבט, תשי"ז
לפ"ק, פה ניו יארק יצ"ו.

שוב"ט לכבוד תלמידי היקר המו"מ
בתו"י חו"ש וכו' בש"ת מו"ה
ישראל שטרול"י נ"י.

אחדשה"ט באה"ר. יקרת מכתבך לנכון הגיעני, ואשר נפשך צשאלתך אם נוהג צזמן הזה מלות ישוצ א"י. ידוע שיש צזה מחלוקת הפוסקים התוס' צכתובות (דף ק"י ע"צ) כתבו צשם ר"ח שאין מלוה צזמן הזה, וצרא"ש ואגודה ועור משמע דיש מלוה גם צזה"ז כמבואר צצ"ש (אה"ע ס"י ע"ה ס"ק כ') ועיין שם צצ"ת (סק"ו) האריך צזה, ועיין צתשובת צית הלל (ס"י כ"ז) להגה"ק ר' הלל ל"ש זל"ל כתב צזה תשובה ארוכה.

אחד ה"י נקרא צפי כל קאפל צצתי, ואמרו סכן נקרא ג"כ לתורה, ועפ"י נכתב כן צגט שני השמות, ואח"כ נצברר ששם „קאפל" הוא שם כינוי של המשפחה.

נראה דהגט כשר, לא מיצטויא אם צאמת נקרא כן לתורה דוודאי כשר, שהרי נשקע שם צצתי לצד ונקרא צשני השמות, אלא אפי' אם נקרא לתורה רק צשם צצתי לצד ג"כ כשר, כמשמעות הרמ"א צס"י (קכ"ט סעיף י"ד) שכו' על דברי המחבר שכו' ואם כתב ראובן שמעון יש מי שאומר שהוא פסול, „אבל אם נקרא צשני השמות ביחד או שעולה כך לס"ת כשר" ע"כ, ומשמע שנקרא צשני השמות ועולה רק צשם א' כשר, וכן כתב צצ"ת על סדר גיטין צס"ק צ' צד"ה ומ"ש אבל אם נקרא, וז"ל, אבל נקרא צפי כל צשניהם ועולה לתורה או

מלחמה לישׁוֹב א"י כמוֹבן [לדעת הרמב"ם וסייעתו שאין הכיבוש ממנין המלות וכ"ד רוב ראשונים וכ"ד רש"י בעלמו דס"ל דוהורשתם אינה מ"ע אלא הכעסה כמבואר בפ' מסעי, ועי' רש"י גיטין מ"ב ע"א].

ואיך שיהיה בזמן הזה ענין מלחמה נוגע לגי שבוטח שהשביע הקצ"ה את ישראל כמבואר בכתובות דף קי"א יעו"ש, ועיין באהבת יונתן פ' ואתחנן עה"פ על הר גבוה עלי לך מנשרך ליון (ישעי' מ' ע') שכ' צב"ל, דכ"י נוחה באלה ובשבוטח את תעירו ואם תעוררו את האהבה נגד קיצוץ ישראלי באם שהכל נועדו יחדיו לילך לירושלים וכל האומות מסכימים, אפ"ה נוחה שחלילה שתלך שמה כי הקץ סתום ואולי אין עתה הזמן האמיתי רק עת רלון לפי שעה, והיום או מחר יחטאו ומוכרחים ללגות פעם שנית ח"ו ואחרון קשה מן הראשון, ולכך ביקשה שלא ילכו עד שתחפץ ר"ל עד שיגיע הזמן שימלא כל הארץ דעה, ומשם והלאה הצטיח עילת כל העולות שלא יהיה נעדר מן האומה ישראלית כלום, וזה הזמן האמיתי שיבוא צמחיה בימינו וכו' עיי"ש. וא"כ אם הממשלה המה מינים, לא כמו שכתב והיום או מחר יחטאו, אבל כבר פשעו וזדו, לא צחטא שוגג כי המינין בכלל שמורידין אותן ולא מעלין, כמה לריכין לקיים סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פנ... ואין להאריך בדברים פשוטים ומבואר כן בכל דברי חז"ל. וידעתי שמי שדר שם קשה לו לראות הדבר האמיתי ולבחון היטב, כי חן המקום על יושביו וצפרע יש לו חשקות גדול להקדושה שבארץ, וגם קשה לו טלעולא דגברא, ע"כ הדעת מושכו אחר הרלון, ולריכין סיעתא דשמיא להבין האמת ולהיות חכם הרואה את הנולד וכל ערום יטעה בדעת, והש"ת יהיה בעזרתכם להללית דרככם ברוח וגשם.

והנני בזה אובהך לנלח הדוב"ש בלונ"ה, ומיחל לשמוע מכס כ"ע כה"י, ומזכה לישועה כללית ולגאולה שלימה עי"ד משיח דקדו

הק' נפתלי הירצקא העניג

והנה הם לא דברו מזמן כזה שיש שם צא"י ממשלת מינים ר"ל, דבכגון הא שיש חשש דחתו לאמשוכא צתרייכו דשאני מינות דמשכי, פשיטא אפי' אם הוא מלוח דסקולא ככל המלות אין שום היתר, כי אפי' ח"ת שהוא כנגד כולם אסור ללמוד ממין ואפי' בספר שכתבו מין אסור ללמוד ולריכין לשרפו, ולריכין להשגיה היטב על עלמו ועל יולאי חלניו שלא ידורו במקום שיש חשש דחתו לאמשוכי ח"ו למינות, (כמש"כ אשרי האיש אשר לא הלך בעלת רשעים וגו') וגם יש חששות שלא להיות ממסייע לידי עוברי עבירה ומינים, כי מאחר שהממשלה צידם צעו"ה, קשה מאד לזכה שלא יהי נכשל ח"ו להיות נטפל לעושי עבירה, וכבר כתב הרמב"ם ז"ל בפ"ו מהלכות דיעות ה"א ז"ל, וכן אם היה צמדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה, ילך למקום שאנשיה לדיקים ונוהגים בדרך טובים, ואם ה' כל המדינות שהוא יודעים ושומע שמיטתם נוהגים בדרך לא טובים כמו זמנינו, או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני הגייסות או מפני החולי, ישב לבדו יחידי כענין שנאמר ישב בדד וידום, ואם היו רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישב צמדינה אלא אם כן נחערב עמהן ונוהג כמנהגם הרע, ילאו למערות ולחוחים ולמדברות ואל ינהיג עלמו בדרך חטאים כענין שנאמר מי יחנני צמדבר מלון אורחים, עכ"ל הזהב.

ומש"ב מענין מלחמה מלוח צה"י, עיין סנהדרין (פ"א מ"א) אין מוליאין למלחמת הרשות אלא עפ"י צ"ד של שבעים ואחד ופי' הר"מ בפיה"מ והרע"ב כל מלחמה חוץ ממלחמת שבעה עממין ומלחמת עמלק קרויה מלחמת הרשות, [וכ"פ הרמב"ם בספר הוד ה' מלכים פ"ה ה"א, ועי' צערוך לנר על רש"י שם]. ומה שכתב מדברי רש"י גיטין (דף ח' ע"א) ד"ה משום ישׁוֹב א"י לגרש עכו"ם ולישב ישראל בה ע"כ. הרי שם מיירי לקנות מהם בית ועיד"ו יתגרש העכו"ם משם, אבל לא עי"ד מלחמה כי אם ירצה לגרשו ביד חזקה ובמלחמה, הלא יקום עליו העכו"ם ורלחו נפש כי מי יודע מי יגבר ואל יתהלל חוגר כמפתח וכי מחויב למסור נפשו ע"ז הלא אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש אלא ע"ז וג"ע ושפ"ד, ואין שום שייכות